

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15956

гр. София, 12.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
закрито заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разглежда дело номер **1303** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Постъпило е искане от Сдружение „Българска Федерация по автомобилен спорт“ [населено място], чрез адв. Х., с което на основание чл. 166, ал. 2 от АПК се иска спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповед № РД-10-2/15.01.2025 г., издадена от министъра на младежта и спорта.

Административно дело № 1303/2025 г. по описа на АССГ е образувано по подадена жалба от Сдружение „Българска федерация по автомобилен спорт“ (БФАС), представлявано от Р. Д. против заповед № РД-10-2/15.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта, с която на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. чл. 20, т. 3 и т. 9 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) е отнет безсрочния спортен лиценз за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС за вида спорт „автомобилен спорт“.

С настоящото искане жалбоподателят посочва, че преди издаването на оспорената заповед БФАС е сключило спонсорски договори - на 20.12.2024 г. с дружеството „Богалюб“ ЕООД, а на 10.01.2025 г. с „ИА Транс“ ЕООД. Поради издаването на процесната заповед и нейното предварително изпълнение, БФАС не е получило каквато и да е част от сумата по договорите, тъй като на основание чл. 4, ал. 2 от същите спонсорът е освободен от задължението за заплащане до датата на възстановяване на правата на федерацията. В договорите било предвидено, че ако е налице спиране на действието на лиценза на БФАС за повече от 6 месеца, спонсорът има право да прекрати договора, като в този случай БФАС дължи неустойка в размер на 10% от стойността на договора, като в случая същата ще възлиза в общ размер на 20 000 лева. Посочва се, че дори и да не се прекратят договорите, БФАС търпи вреди от оспорената заповед и към настоящия момент, тъй като вече има настъпили падежи за заплащане на вноски от спонсорите.

След като се запозна с така направеното искане, съдът намира, че същото е допустимо, тъй като изхожда от надлежна страна с правен интерес – оспорваща заповед № РД-10-2/15.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта, която на основание чл. 26, ал. 3 от ЗФВС подлежи на предварително изпълнение, като е подадено в хода на висящ съдебен процес по обжалване на

посочения административен акт.

Разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

В съответствие с чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то въз основа на нови обстоятелства - такива, настъпили след издаването на оспорения акт - би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл. 166, ал. 2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно - значителна или трудно поправима вреда, въз основа на нови обстоятелства, т. е. такива, възникнали след издаване на заповедта и които не са могли да бъдат известни при постановяване на акта. Предназначението на мярката по чл. 166, ал. 2 от АПК е да защити интереса на оспорващия, поради което и доказателствената тежест в това производство е на оспорващия, който трябва да докаже значителните и труднопоправими вреди, както и новонастъпилите факти и обстоятелства, поради които предварителното изпълнение би въздействало негативно върху неговите права и интереси.

В настоящия случай жалбоподателят обосновава искането си с осуетяване изпълнението на сключените от него спонсорски договори, както и евентуалното заплащане от негова страна на предвидените в тях неустойки при загуба на лиценза. Тези обстоятелства, обаче, не могат да се приемат като новонастъпили, тъй като и двата договора са били сключени преди издаването на процесната заповед. Също така претърпяването на тези вреди не може да се приеме като събитие, което е настъпило или ще настъпи със сигурност, тъй като същото зависи както от волята на страните по договора, така и от решението на съда по съществото на спора.

Нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК изисква съдът да провери, дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда. В случая обстоятелството, изразяващо се в осуетяване изпълнението на сключените от БФАС спонсорски договори, не предполага непосредствено настъпването на значителни или трудно поправими вреди за дружеството, нито се отразява на законосъобразността на предвиденото предварително изпълнение на оспорената заповед. Възможността за настъпване на посочените от жалбоподателя вреди и техния размер са му били известни още с узнаването на предварително изпълнение на заповедта, с която се отнема безсрочния спортен лиценз на федерацията. Тези вреди не произтичат от горепосочените обстоятелства, поради което и не могат да обусловят спиране на предварителното изпълнение по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.

С оглед изложеното дотук, съдът счита искането за неоснователно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане от 09.05.2025 г. на Сдружение „Българска Федерация по автомобилен спорт“ [населено място], чрез адв. Х. на основание чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповед № РД-10-2/15.01.2025 г., издадена от министъра на младежта и спорта.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: